

[Forsvarsministeren]

at se, hvad det er for »stribevis af kongreshø-
ringer«. Jeg så også – vistnok i Information
– refereret de problemer, hr. Thoft havde
med at finde ud af forskellen på, om et skib
havde en nuklear kapacitet – det vil sige, om
skibet er i stand til at have atomvåben om
bord – og spørgsmålet om, hvorvidt det rent
faktisk har det. Det er en ganske væsentlig
forskul, som hr. Thoft vist sprang over, da vi
diskuterede under »Iowa«-debatten. Det er
et udtryk for hr. Thofts måde at argumentere
på, og det kan være, den gør indtryk på nog-
le, men den gør ikke stort indtryk på mig.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Når vi diskuterer spørgsmålet om tillid,
forenkler ministeren det noget, når det ude-
lukkende skal gøres til et spørgsmål om tillid
til det, ministeren kalder sine allierede. Det,
der er problemet for mig, er, at jeg ganske
enkelt ikke har tillid til stormagter, uanset
om det er Sovjetunionen eller Frankrig – ja,
Frankrig er måske netop et godt eksempel,
for hvad har vi ikke set franskmændene lave
i New Zealands havne f.eks.? Kan New Zea-
land have nogen som helst anledning til at
have tillid til stormagter? Det er der næppe
nogen der vil kunne påstå – ministeren ej
heller. Så den stormagt kan man i hvert fald
ikke have nogen tillid til. Jeg kan ikke se,
hvad ministeren kan basere sin tillid til andre
stormagter på. Vi kender stormagterne,
og vi ved, de fører hemmelige krige; CIA
f.eks. fører hemmelige krige rundt omkring i
verden. Hvilken tillid kan man have til en
magt, der lader sine lejesoldater minere Ni-
caraguas havne f. eks.? I det hele taget er
stormagternes krænkelser af al lov og ret her
i verden så utallige, at jeg ikke skal trætte
ministeren med yderligere eksempler. Men
hvis ministeren virkelig vil stå her og påstå,
at man kan have tillid til stormagter, så må
jeg sige, at den danske regering bevæger sig i
en sådan verden af naivitet, at det må give
anledning til international bekymring.

(Kort bemærkning).

Søgaard (S):

Jeg vil bare sige til hr. Thoft, at jeg natur-
ligvis ikke her skal foruddiskontere, hvordan
man vil fremme sagen i selve udvalget, og

hvordan man vil viderebehandle den og der-
med også senere afgive en eller anden form
for beretning, eller hvad man vil, til de re-
spektive partier, henholdsvis regeringspartier-
ne og socialdemokratiet, herom. Men det, jeg
har sagt, er, at vi vil fremme sagen ved
spørgsmål i dette særlige udvalg.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) be-
handling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbe-
slutning henvises til forsvarsudvalget. Hvis
ingen gør indsigelse mod dette forslag, be-
trakter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det
er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 15:

*Forslag til folketingsbeslutning om garanti
mod atomvåben og kemiske våben på dansk
territorium.*

Af Albrechtsen (VS) og Hanne Thanning
Jacobsen (SF) m.fl.

(Fremsat 8/10 85).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Forsvarsministeren (Engell):

Det foreliggende forslag minder meget om
det forslag om kontrol med overholdelsen af
Danmarks atomvåbenfrihed, som vi drøftede
her i folketinget for 1 år siden.

Nu foreslår man, at alle fremmede mag-
ters militære enheder, der kommer til dansk
territorium i fredstid, skal afkræves en erklæ-
ring om, at de ikke medfører atomvåben eller
kemiske våben.

Det nye i forslaget er, at man dels ikke
længere taler om en inspektionsadgang, dels
har inddraget de kemiske våben i forslaget.

Ikke desto mindre vil regeringens hold-
ning stadig være, at vi ikke kan støtte forsla-